

der for, at enkelte Bestemmelser i Loven kunne komme til at gælde paa et tidligere Tidspunkt end Loven i dens Helhed. Det samme have vi været inde paa paa andre Loves Omraade; bl. a. paa Skoleloven var der nogle Bestemmelser, der traadte i Kraft før Loven i sin Helhed; det synes jeg ogsaa, man maatte kunne gøre her, navnlig med Hensyn til denne Bestemmelse, om at fritage Kvægavlsforeningerne for dette Dyrslægetilsyn. Derved sparede man ikke saa faa Penge, nemlig hele det Beløb, der i et Aar skulde gives til denne Foranstaltning. Der er omtrent 600 Kvægavlsforeninger her i Landet, og da man ikke godt kan anslaa Udgiften til mindre end 30 Kr. pr. Forening, og det er endda lavt anslaaet, vil man kunne spare 18,000 Kr. i et eneste Aar, og det er endda Penge, som nu rent ere smidte ud af Vinduet uden at gøre nogen som helst Gavn. (Af-brydelse.) Der bliver sagt, at Dyrslægerne ogsaa skulde leve. Jeg har nu haft Lejlighed til at tale med flere Dyrslæger, og de betragte denne Undersøgelse som en ren Formalitet og ønske i Virkeligheden, at den maa falde væk.

Der er saa en Bestemmelse i samme Paragraf om, at Tilskuddet ikke ydes til Foreningen, før Tyren er 1 $\frac{3}{4}$ Aar gammel. Jeg tror, at vi her maaske nok kunde gaa lidt længere ned med Grænsen og sætte den til 1 $\frac{1}{2}$ Aar. Det vil jeg anse for heldigt. Jeg ser nok, at den Bestemmelse, her er foreslaaet, i Virkeligheden slet ikke vil komme til at virke haardere eller strammere end de Forhold, vi have nu. Ganske vist er det saaledes, at der ikke findes andet, end at Tyren skal være anerkendt paa et Dyrskue, enten være præmieret eller være tilkendt Bedømmelsen præmieværdig. Og da det kan ske, naar Tyren er eet Aar, kunde man mene, at der vilde kunne ydes Tilskud til Tyre fra eet Aars Alderen. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Sagen er jo den, at Dyrskuerne afholdes i Juni—Juli Maaned, medens der ikke vil kunne gives Tilskud før den paafølgende 1ste April efter den nuværende Lov; altsaa vil Tyren i Virkeligheden være 1 $\frac{3}{4}$ Aar gammel, før den faar Tilskud. Jeg antager, at det har været det Forhold, der har bevirket, at Kommissionen har fastsat denne Aldersgrænse i Lovforslaget. I al Almindelighed tror jeg heller ikke, at de vilde blive benyttede synderligt tidligere, saa jeg tror ikke, at man skulde afskære Folk fra at købe dem paa et lidt tidligere Tidspunkt end 1 $\frac{3}{4}$ Aar. Jeg tror, at de fleste Tyre i ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aars Alderen ville være saa ud-

viklede, at man med temmelig Sikkerhed, navnlig hvis det er fra gode Stambesætninger, vil kunne skønne, om en Tyr vil kunne udvikle sig heldigt eller ej. Det er ogsaa for Tyres Vedkommende ofte vanskeligt at bevare dem, de gaa væk meget for tidligt, og saa vilde det være heldigt, om vi havde Mulighed for at benytte dem i Kvægavlsforeningerne fra et tidligere Tidspunkt, end her er foreslaaet. Jeg vil derfor henstille, at man trækker Grænsen ned til 1 $\frac{1}{2}$ Aar.

Det aarlige Tilskud til Kvægavlsforeningerne er her foreslaaet til 120 Kr. Der gaar den højtærede Landbrugsminister bort fra Kommissionens Forslag, som var 150 Kr. Jeg vil henstille, at vi gaa op med Tilskuddet og paa dette Punkt følge Kommissionen. Hvis man beregner Antallet af Kvægavlsforeninger til 600 — det var ved Aarets Begyndelse 585, saa man kan vel nok med et rundt Tal ansætte dem nu til 600 — giver altsaa et Tilskud af 30 Kr. mere pr. Kvægavlsforening 18,000 Kr. Det er selvfølgelig ikke saa lille et Beløb, som skal ydes paa denne Konto, men jeg føler mig overbevist om, at det magelig kan spares paa andre Konti paa nærværende Forslag, som jeg senere skal komme til. Endelig er der den Bestemmelse i samme Paragraf, at selv om Tyren sælges, bibeholdes Statstilskuddet uden Afkortning, for saa vidt Foreningen inden 2 Maaneders Forløb faar anskaffet en anden Tyr. Det er ogsaa en udmærket god Bestemmelse.

Saa kommer jeg til § 15, der handler om Optrætterforeninger. Om alt det foregaaende kunde vi let blive enige, det er Udenværkerne, men jeg har paa Følelsen, at det, der kommer efter, vil blive ligesom Fæstningen, noget, som der maaske kan blive Strid om. I Tilslutning til et Par ærede Talere, der have haft Ordet, kan jeg sige, at jeg sværmer heller ikke for disse Optrætterforeninger, som her ere foreslaaede. Der staar i Begyndelsen af § 15, at det nævnte Tilskud — som er 20,000 Kr. — kan af Landbrugsministeren anvendes til Støtte af Optrætterforeninger, hvis Formaal er Udviklingen af gode Kvægstammer. Ja vel, det lyder meget pænt, men jeg gad vist, om det ikke er enhver Kvægavlsforenings Formaal, saa jeg kan ikke indse, at det af den Grund er nogen Nytte til, at vi oprette en særlig Afdeling inden for Kvægavlsforeningerne. Det er her ret interessant at se Kommissionens Bemærkninger efter. Der staar om dette Punkt — jeg maa maaske med den højt-